

Ő nem uralkodni akart, hanem Istent és népét akarta szolgálni

Régmúlt századaink írója, szerzetese és tanítója volt Rastko Nemanjić, akit várt a trón, de ő lemondott róla.

Szerzetesi nevén Szent Száva, nemcsak, hogy Istent és népét akarta szolgálni, de a mai világban példaképpül szolgálhatna. Királyi családban született Stefan Nemanja legkisebb fiaként. Habár későbbi életük folyamán Szent Száva édesanyja és édesapja is szerzetesi pályára térnek, elég érdekes a Nemanjićok története. Szent Szávának volt még két idősebb bátyja, Vukan és Stefan. Szerették egymást a testvérek, mindaddig míg a trónért való küzdelem nem jött el. Szent Száva már akkor Isten és népe mellett döntött, viszont idősebb bátyjai folyamatosan vitáztak egymással. Végül a trónt Stefan örökölte. Bátyja Vukan nagyon dühös lett rá, mivel ő kellett volna hogy örökölje a trónt, de édesapja így döntött. Szent Száva ez idő közben járta a világot és hatalmas szeretettel és kitartással tanította az embereket. Szerette volna, hogy minden ember higgyen Istenben, és dicsérjék az Urat. A mai világhoz viszonyítva elképzelhetetlen mekkora szeretete, kitartása, hite volt és mégis milyen szerény ember volt ő. A mai világban ritka az ilyen ember, aki Isten szolgája akar lenni. Nincsen béke, kitartás, és hit, szeretetről ne is beszéljünk. Rengeteg a háború, hitetlenség, minden harmadik ember önző. Kiről vegyen az elkövetkező generáció példát? Ideje lenne már felébredni, és békességben élni, mint ahogyan Szent Száva is szerette volna. Mindezek ellenére hatalmas dolgot tett, és ezért jár neki a tisztelet. Közeleg a január 27-e szép lenne ha méltóan megemlékeznénk rá.

Bárcsak létezne valami csoda, hogy Szent Száva visszatérjen hozzánk, és megmutassa az embereknek hogyan kell viselkedni emberként.